

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 9: Niels Klim", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 9: Niels Klim*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 293. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg09-shoot-idm139856961005136/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

MORALSKE FABLER

lidt meere Kiød paa sig; thi de ere endnu saa spæde, at der ingen synderlig Føde kand være i dem. Moderen forlod efter den Formaning Redet, og blev en Tiid lang borte, men da hun kom tilbage, havde de smaae Reve, som imidlertid vare komne til nogen Styrke, dræbt Ørne-Ungerne, og fortæret en Deel af dem.

Fabelen lærer, at mange ødelegge sig selv ved all for-megen Forsigtighed.

3. Fabel.

Om Aben.

Aben, da en Arv var ham tilfalden, satte sig udi Eqvipage, lod sig gjøre Gyldenstykkets Klæder, og, paa det han af alle kunde sees udi sin Herlighed og Prydelse, steeg op paa et høyt Sted, som var ved en alfare Vey. Et andet Dyr, som gik forbi, og blev Aben var udi saadan Positur, sagde da: *Alt dette tiener ikkun til at gjøre din Hæslighed og Vanskabning desmeere kiendelig. Qvo altior es, eo tur-pior. Jo høyere du est, jo hæsligere.*

Fabelen lærer, at der ere mange, hvis slette Qualiteter ikke kiendes, førend de komme udi Æres Embeder, og paa den store Skueplatz, hvor deres Ufuldkommenhed falder alle udi Øynene.

4. Fabel.

Om Æslet, som giver sig ud for Doctor.

Ulven faldt engang udi en hidsig Feber, og søgte efter en Doctor. Æslet, som dette hørte, tilbød sin Tieneste udi Læge-Konsten, han blev ogsaa strax antagen, men Udfaldet var saadant, at Sygdommen ved denne Æsel-Cur forverredes, og at Patienten omsider blev verkbrudten. Ulven lod derpaa stevne Æslet, beskyldende det for Mord. Begge Parter antog tvende Skader til Procuratorer for at agere deres Sag, som blev indstevnet for Løven: Det blev

MORALSKE TÆBLER

da for Retten beviisligt gjort, at Æslet havde givet sig ud for det, som han ikke forstod, saa at hand ventede ikke uden en haard Dom; Men Sententzen blev saadan, at Ulven skulde have Skade for Hiemgiæld, saasom han ingen kunde beskylde uden sig selv, efterdi han havde betient sig af en Doctor, som han vidste var et Æsel.

Fabelen lærer, at hvo som med sin fri Villie og Vidende betiener sig af en Taasse, haver ingen Ret at tiltale ham for slet Administration.

5. Fabel.

Om Katten udi Bondens Madskab.

En fattig Bonde havde udi sit Skab forvaret en Ost: Men Skabet var ikke saa tæt at jo Muus listede sig derind og gnavede paa Osten. Bonden besluttede derfor at indslutte en Kat udi Skabet, for at jage Skræk udi Muusene, og at beskierme Osten imod de samme. Han begav sig derpaa roligen til Sengs; men, da han stod op om Morgenenen, og aabnede Skabet, fandt han at Katten havde fortæret den heele Ost paa een Nat.

Fabelen lærer, at man ofte for at undgaae en liden Uheld, styrter sig udi en større, og at det, som man meener at være Lægedom, er verre end Sygdommen.

6. Fabel.

Dyrenes Kriig imod Menneskerne.

Da det rygtedes engang udi Skoven, at nogle 100de Løver, Elephanter og Tigre udi Spectacler alleene for Mennesker-nes Tids-Fordriv vare myrdede, indstillede de Afdødes Paarørende sig for Skovens Gud Pan, forlangende hans Beskyttelse imod den Haardhed og Tyrannie, som Menneskene øvede imod andre Creature. Skov-Guden svarede da, at de maatte tilskrive saadan Uheld enten deres egen Feighed, i det de ikke vilde betiene sig af den Styrke, som